

туптѣло най-силно; отъ тукъ българската слава се е разнасяла въ Тракия, Македония, Добруджа и Сърбия.

Търново се намира въ една малка живописна долина, заобиколена съ високи хълмове и стрѣмни скали. Тази долина има само два изхода — на сѣверъ и на югъ. На сѣверъ пѣтьтъ минава покрай рѣката, прѣзъ единъ малкъ проходъ, нареченъ „Дервентъ“ и отива въ дунавската равнина. На югъ пѣтьтъ сѣщо върви покрай рѣката прѣзъ единъ тѣсенъ проходъ, който се казва „Устието“. Той е на 10 минути далечъ отъ града.

Градътъ е разположенъ на южния склонъ на единъ хълмъ, нареченъ „Карталъ баиръ“, покрай рѣката *Янтра*, която тукъ лѣкатуши и прави нѣколко извивки. Тя образува единъ полуостровъ, на гърба на който се намира гѣсто сбития градъ. Съ своитѣ чудни извивки, Янтра прави още по-красива тази хубава мѣстность.

На юго-изтокъ отъ града се намира „Царювецъ“ (Хисара). Това мѣсто е издигнато, доста голѣмо и сега е само ризвалини. Въ старо врѣме тука сѣ биле направени дворцитѣ на българскитѣ царе. Дворцитѣ сѣ биле голѣми и красиви.

Цѣлото това мѣсто наоколо е било заградено съ здрава стѣна, високи кули и голѣми входи. „Царювецъ“ е било цѣла крѣпость. И сега още има останки отъ тази стѣна.

Прѣди освобождението „Царювецъ“ е билъ населенъ съ турци. Тукъ тѣ имали около сто къщи. Въ врѣме на войната тѣ се изселили, къщитѣ ги развалили и сега мѣстото е праздно. „Царювецъ“ сега е празенъ и се правятъ раз-